

Samling af Afgørelser

DOMSTOLENS DOM (Tredje Afdeling)

13. februar 2014*

»Appel — beskyttede geografiske betegnelser — forordning (EF) nr. 1234/2007 — register over beskyttede oprindelsesbetegnelser og beskyttede geografiske betegnelser for vine — E-Bacchus-databasen — Tokaj«

I sag C-31/13 P,

angående appel i henhold til artikel 56 i statuten for Den Europæiske Unions Domstol, iværksat den 22. januar 2013,

Ungarn ved M.Z. Fehér og K. Szíjjártó, som befuldmægtigede,

appellant,

de øvrige parter i appelsagen:

Europa-Kommissionen ved V. Bottka, B. Schima og B. Eggers, som befuldmægtigede,

sagsøgt i første instans,

Den Slovakiske Republik ved B. Ricziová, som befuldmægtiget,

intervenient i første instans,

har

DOMSTOLEN (Tredje Afdeling)

sammensat af afdelingsformanden, M. Ilešič (refererende dommer), og dommerne C.G. Fernlund, A. Ó Caoimh, C. Toader og E. Jarašiūnas,

generaladvokat: P. Cruz Villalón

justitssekretær: A. Calot Escobar,

på grundlag af den skriftlige forhandling og efter retsmødet den 6. november 2013,

og idet Domstolen efter at have hørt generaladvokaten har besluttet, at sagen skal pådømmes uden forslag til afgørelse,

afsagt følgende

* Processprog: ungarsk.

Dom

- 1 Ungarn har ved sin appel nedlagt påstand om ophævelse af Den Europæiske Unions Rets dom af 8. november 2012, Ungarn mod Kommissionen (sag T-194/10, herefter »den appellerede dom«), hvorved Retten afviste Ungarns annullationssøgsmål mod registreringen af 26. februar 2010 af »Vinohradnícka oblast' Tokaj« som beskyttet oprindelsesbetegnelse (herefter »den anfægtede registrering«), der figurerer med oprindelseslandet Slovakiet, i det elektroniske register over beskyttede oprindelsesbetegnelser og beskyttede geografiske betegnelser for vine (»E-Bacchus-databasen«).

Retsforskrifter

Forordning (EF) nr. 1493/1999

- 2 Artikel 54 i Rådets forordning (EF) nr. 1493/1999 af 17. maj 1999 om den fælles markedsordning for vin (EFT L 179, s. 1) bestemte:

»1. Ved »kvalitetsvin fra bestemte dyrkningsområder« (»kvbd«) forstås vin, der opfylder bestemmelserne i dette afsnit og de fællesskabsbestemmelser og nationale bestemmelser, der er vedtaget herom.

[...]

4. Medlemsstaterne sender Kommissionen listen over de kvbd, de har anerkendt, med nærmere oplysninger for hver kvbd om de nationale bestemmelser, der gælder for produktion og fremstilling af dem.

5. Kommissionen offentliggør listen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*, C-udgaven.«

- 3 Denne forordning blev ophævet ved Rådets forordning (EF) nr. 479/2008 af 29. april 2008 om den fælles markedsordning for vin, om ændring af forordning (EF) nr. 1493/1999, (EF) nr. 1782/2003, (EF) nr. 1290/2005, (EF) nr. 3/2008 og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 2392/86 og (EF) nr. 1493/1999 (EUT L 148, s. 1).

Forordning (EF) nr. 479/2008 og (EF) nr. 1234/2007

- 4 I femte betragtning til forordning nr. 479/2008 anførtes, at »fællesskabsordningen for vinsektoren [burde] ændres gennemgribende«.

- 5 36. betragtning til den nævnte forordning er affattet således:

»Eksisterende oprindelsesbetegnelser og geografiske betegnelser i Fællesskabet bør af hensyn til retssikkerheden være undtaget fra den nye behandlingsprocedure. De berørte medlemsstater bør imidlertid give Kommissionen de grundlæggende oplysninger og dokumenter, i henhold til hvilke de pågældende betegnelser er blevet anerkendt på nationalt plan; sker det ikke, bør deres beskyttelse som oprindelsesbetegnelser eller geografiske betegnelser bortfalde. Mulighederne for annullering af eksisterende oprindelsesbetegnelser og geografiske betegnelser bør være begrænsede af hensyn til retssikkerheden.«

- 6 I henhold til artikel 51, stk. 1, i forordning nr. 479/2008 beskyttes Vinbetegnelser, der er beskyttet i henhold til artikel 51 og 54 i forordning (EF) nr. 1493/1999, automatisk i henhold til forordning nr. 479/2008.

- 7 Forordning nr. 479/2008 blev ophævet pr. 1. august 2009 ved Rådets forordning (EF) nr. 491/2009 af 25. maj 2009 om ændring af forordning (EF) nr. 1234/2007 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om særlige bestemmelser for visse landbrugsprodukter (fusionsmarkedsordningen) (EUT L 154, s. 1).
- 8 Artikel 3, stk. 1, andet afsnit, i forordning nr. 491/2009 bestemmer, at henvisninger til den ophævede forordning gælder som henvisninger til Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 af 22. oktober 2007 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om særlige bestemmelser for visse landbrugsprodukter (fusionsmarkedsordningen) (EUT L 299, s. 1), som ændret ved Rådets forordning (EF) nr. 1140/2009 af 20. november 2009 (EUT L 312, s. 4, herefter »forordning nr. 1234/2007«), og læses efter den pågældende sammenligningstabel i bilag XXII til nævnte forordning.
- 9 Nævnte sammenligningstabeller fremhæver, at artikel 51 i forordning nr. 479/2008 svarer til artikel 118s i forordning nr. 1234/2007.
- 10 Forordning nr. 1234/2007 har således i medfør af forordning nr. 491/2009 og med virkning fra den 1. august 2009 indarbejdet forordning nr. 479/2008.
- 11 Artikel 118i i forordning nr. 1234/2007 fastsætter følgende:
- »På grundlag af de oplysninger, Kommissionen råder over, træffer Kommissionen [...] afgørelse om enten at beskytte oprindelsesbetegnelsen eller den geografiske betegnelse, hvis den opfylder betingelserne i denne underafdeling og er forenelig med fællesskabsretten, eller at afvise ansøgningen, hvis disse betingelser ikke er opfyldt.«
- 12 Artikel 118n i forordning nr. 1234/2007 bestemmer:
- »Kommissionen opretter og fører et elektronisk register over beskyttede oprindelsesbetegnelser og geografiske betegnelser for vin, som skal være offentligt tilgængeligt.«
- 13 Artikel 118s i forordning nr. 1234/2007 med overskriften »Eksisterende beskyttede vinbetegnelser« er affattet således:
- »1. Vinbetegnelser, der er beskyttet i henhold til artikel 51 og 54 i forordning (EF) nr. 1493/1999 og artikel 28 i Kommissionens forordning (EF) nr. 753/2002 af 29. april 2002 om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1493/1999 for så vidt angår beskrivelse, betegnelse, præsentation og beskyttelse af visse vinprodukter [...], beskyttes automatisk i henhold til denne forordning. Kommissionen opfører dem i det i denne forordnings artikel 118n omhandlede register.
2. For de i stk. 1 omhandlede eksisterende vinbetegnelser tilsender medlemsstaterne Kommissionen:
- a) det tekniske dossier [...]
- b) den nationale afgørelse om godkendelse.
3. For de i stk. 1 omhandlede vinbetegnelser, for hvilke de i stk. 2 nævnte oplysninger ikke er indsendt senest den 31. december 2011, bortfalder beskyttelsen i henhold til denne forordning. Kommissionen træffer den tilsvarende formelle foranstaltning til fjernelse af sådanne betegnelser fra det i artikel 118n omhandlede register.
4. Artikel 118r finder ikke anvendelse på de eksisterende vinbetegnelser, der er nævnt i stk. 1.

Kommissionen kan indtil den 31. december 2014 på eget initiativ træffe afgørelse [...] om at annullere beskyttelsen af de i stk. 1 omhandlede eksisterende vinbetegnelser, hvis de ikke opfylder betingelserne i artikel 118b.«

- 14 I henhold til artikel 118n i forordning nr. 1234/2007 erstattede E-Bacchus-databasen den 1. august 2009 offentliggørelsen af kvbd-listerne i *Den Europæiske Unions Tidende*. Denne database indeholder oprindelsesbetegnelserne og de beskyttede geografiske betegnelser for vine fra medlemsstaterne i henhold til forordning nr. 1234/2007 samt oprindelsesbetegnelserne og de geografiske betegnelser for vine fra tredjelande, som er beskyttede i henhold til bilaterale aftaler mellem Den Europæiske Union og disse tredjelande.
- 15 Artikel 71, stk. 2, i Kommissionens forordning (EF) nr. 607/2009 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 479/2008 for så vidt angår beskyttede oprindelsesbetegnelser og beskyttede geografiske betegnelser, traditionelle benævnelser og mærkning og præsentation af visse vinavlsprodukter (EUT L 193, s. 60) bestemmer følgende:

»Kommissionen træffer en eventuel afgørelse om at annullere en oprindelsesbetegnelse eller en geografisk betegnelse i henhold til artikel 51, stk. 4, i forordning (EF) nr. 479/2008 på grundlag af de dokumenter, den har til rådighed, jf. artikel 51, stk. 2, i nævnte forordning.«

- 16 Artikel 73 i forordning nr. 607/2009, som har overskriften »Overgangskvoter«, bestemmer i stk. 1 og 2:

»1. Vinbetegnelser, som medlemsstaterne har anerkendt som oprindelsesbetegnelser eller geografiske betegnelser frem til den 1. august 2009, og som Kommissionen ikke har offentliggjort i henhold til artikel 54, stk. 5, i forordning (EF) nr. 1493/1999 eller artikel 28 i forordning (EF) nr. 753/2002, behandles efter proceduren i artikel 51, stk. 1, i forordning (EF) nr. 479/2008.

2. Enhver ændring af produktspecifikationen for vinbetegnelser, der er beskyttet i henhold til artikel 51, stk. 1, i forordning (EF) nr. 479/2008, eller vinbetegnelser, der ikke er beskyttet i henhold til artikel 51, stk. 1, i forordning (EF) nr. 479/2008, og som er blevet forelagt medlemsstaten senest den 1. august 2009, behandles efter proceduren i artikel 51, stk. 1, i forordning (EF) nr. 479/2008, hvis medlemsstaten har truffet afgørelse om godkendelse og har indsendt et teknisk dossier, jf. artikel 35, stk. 1, i forordning (EF) nr. 479/2008, til Kommissionen senest den 31. december 2011.«

Sagens baggrund

- 17 Af kvbd-listerne, som Kommissionen i henhold til artikel 54, stk. 5, i forordning nr. 1493/1999 offentliggjorde i *Den Europæiske Unions Tidende* den 17. februar 2006 (EUT C 41, s. 1) og den 10. maj 2007 (EUT C 106, s. 1), fremgår den beskyttede oprindelsesbetegnelse »Vinohradnícka oblasť Tokaj« for at angive den vin, der stammer fra vinområdet Tokaj i Slovakiet. Kommissionen havde registreret denne beskyttede oprindelsesbetegnelse på baggrund af de oplysninger, som de slovakiske myndigheder havde fremlagt, hvorefter denne beskyttede oprindelsesbetegnelse fremgik af artikel 8 og 134 i lov nr. 182/2005 om vindyrkning og vin (Zákon o vinohradníctve a vinárstve) af 17. marts 2005 (herefter »lov nr. 182/2005«).
- 18 Den sidste kvbd-liste, som blev offentliggjort den 31. juli 2009 (EUT C 187, s. 1) inden indførelsen af E-Bacchus-databasen, omtalte derimod i modsætning til de forudgående lister den beskyttede oprindelsesbetegnelse »Tokajská/Tokajské/Tokajský vinohradnícka oblasť« og en henvisning til det slovakiske landbrugsministeriums afgørelse nr. 237/2005 om præcisering af reglerne for tilplantningsretten og gennemførelse af visse andre bestemmelser fra lov nr. 182/2005 (Vyhláška Ministerstva pôdohospodárstva Slovenskej republiky, ktorou sa ustanovujú podrobnosti o

podmienkach udeľovania výsadbových práv a ktorou sa vykonávajú niektoré ďalšie ustanovenia zákona č. 182/2005 Z. z. o vinohradníctve a vinárstve) af 13. maj 2005 (herefter »afgørelse nr. 237/2005«). Denne ændring var blevet gennemført på begæring fra den slovakiske regering.

- 19 Den 1. august 2009 blev den beskyttede oprindelsesbetegnelse »Tokajská/Tokajské/Tokajský vinohradnícka oblasť« registreret i E-Bacchus-databasen.
- 20 Den 30. november 2009 tilsendte de slovakiske myndigheder Kommissionen en skrivelse, hvori de anmodede den om i denne database at erstatte den beskyttede oprindelsesbetegnelse »Tokajská/Tokajské/Tokajský vinohradnícka oblasť« med den beskyttede oprindelsesbetegnelse »Vinohradnícka oblasť Tokaj«, dvs. med den beskyttede oprindelsesbetegnelse »Tokaj«. De slovakiske myndigheder anførte til støtte for deres begæring, at disse betegnelser var dem, der rent faktisk fremgik af deres nationale bestemmelser, der var trådt i kraft 1. august 2009, dvs. i lov nr. 182/2005 og afgørelse nr. 237/2005.
- 21 Kommissionen fastslog i en skrivelse til de slovakiske myndigheder den 18. februar 2010, at alene udtrykket »Vinohradnícka oblasť Tokaj« fremgik af disse bestemmelser. Kommissionen afviste følgelig den slovakiske regerings begæring om at registrere den beskyttede oprindelsesbetegnelse »Tokaj« i denne database. Ifølge Kommissionen fremgik begrebet »Tokaj« ikke selvstændigt af de nationale bestemmelser, men som en del af udtryk sammensat af flere begreber, såsom »Vinohradnícka oblasť Tokaj«, »Akostné víno pochádzajúce z vinohradníckej oblasti Tokaj« eller »Tokajské víno«.
- 22 Den 26. februar 2010 ændrede Kommissionen imidlertid under hensyn til andre argumenter, som de slovakiske myndigheder havde fremsat i deres skrivelse af 30. november 2009, og til de slovakiske bestemmelser, som var gældende den 1. august 2009, de oplysninger, der var indeholdt i E-Bacchus-databasen, for at bringe denne i overensstemmelse med den præcise affattelse af de pågældende bestemmelser, og den foretog dermed den anfægtede registrering.
- 23 Ved skrivelse af 5. marts 2010 til Kommissionen anfægtede de ungarske myndigheder denne registrering. De gjorde gældende, at den korrekte oprindelsesbetegnelse var »Tokajská vinohradnícka oblasť« og ikke »Vinohradnícka oblasť Tokaj«. De henviste til den nye slovakiske vinlovgivning, dvs. lov nr. 313/2009 af 30. juni 2009 om vindyrkning og vin (Zákon o vinohradníctve a vinárstve) (herefter »lov nr. 313/2009«), som trådte i kraft den 1. september 2009, hvoraf fremgik udtrykket »Tokajská vinohradnícka oblasť«.
- 24 Den 27. april 2010 vedtog det slovakiske parlament en ny lov, som ophævede lov nr. 313/2009 og indførte den beskyttede oprindelsesbetegnelse »Tokaj«. Denne nye lov trådte i kraft den 1. juni 2010.

Sagen for Retten og den anfægtede dom

- 25 Ved stævning indleveret til Rettens Justitskontor den 28. april 2010 anlagde Ungarn sag med påstand om annullation af den anfægtede registrering.
- 26 Ved kendelse af 13. september 2010 fik Den Slovakiske Republik tilladelse til at intervenere til støtte for Kommissionens påstande.
- 27 Under retsmødet for Retten fremsatte Kommissionen en formalitetsindsigelse, idet den gjorde gældende, at den anfægtede registrering ikke udgjorde en »anfægtelig retsakt« i henhold til artikel 263 TEUF. Kommissionen gjorde på baggrund af Rettens dom af 11. maj 2010, Abadía Retuerta mod KHIM (CUVÉE PALOMAR) (sag T-237/08, Sml. II, s. 1583, præmis 101), gældende, at beskyttelsen af den beskyttede oprindelsesbetegnelse »Vinohradnícka oblasť Tokaj« befandt sig i national slovakisk lovgivning, hvorfor den anfægtede registrering ikke havde nogen retsvirkninger.

28 Ved den appellerede dom afviste Retten Ungarns søgsmål fra realitetsbehandling, eftersom den anfægtede registrering ikke skabte retsvirkninger og dermed ikke var en »anfægtelig retsakt« i henhold til artikel 263 TEUF. Retten lagde bl.a. vægt på, at beskyttelsen af vinbetegnelser, der allerede var beskyttet i henhold til forordning nr. 1493/1999, var automatisk som fastsat i artikel 118s, stk. 1, i forordning nr. 1234/2007. Retten udtalte i den forbindelse følgende i den appellerede doms præmis 21:

»Det følger af den automatiske beskyttelse af vinbetegnelser, der allerede er beskyttet i henhold til forordning nr. 1493/1999, som fastsat i artikel 118s, stk. 1, i forordning nr. 1234/2007 [...], at registreringen i E-Bacchus-databasen hvad angår disse vinbetegnelser ikke er obligatorisk, for at disse vinbetegnelser er beskyttet på EU-plan. De pågældende vinbetegnelser er nemlig beskyttet »automatisk« i henhold til forordning nr. 1234/2007 [...], uden at denne beskyttelse afhænger af deres registrering i nævnte database. Denne registrering er blot en følge af en automatisk overførsel af den allerede eksisterende beskyttelse fra en lovgivningsordning til en anden og ikke en betingelse for denne beskyttelse. Det følger heraf, at for så vidt som den beskyttede oprindelsesbetegnelse »Vinohradnícka oblasť Tokaj« var en af de vinbetegnelser, der allerede var beskyttet i henhold til forordning nr. 1493/1999, var dens registrering i E-Bacchus-databasen ikke obligatorisk for, at denne beskyttede oprindelsesbetegnelse var beskyttet på EU-plan.«

29 Hvad nærmere bestemt angår beskyttelsen i henhold til forordning nr. 1493/1999 fandt Retten i den appellerede doms præmis 23, at »fællesskabsbeskyttelsen af de vinbetegnelser, som er indført ved [nævnte forordning], hvilede på vinbetegnelserne, som de var fastsat i lovgivningen i medlemsstaterne i overensstemmelse med de relevante bestemmelser i den nævnte forordning. Denne beskyttelse følger således ikke af en selvstændig fællesskabsprocedure og ej heller af en ordning, hvorefter de af medlemsstaterne anerkendte geografiske betegnelser samles i en fællesskabsretsakt af bindende karakter (jf. i denne retning dommen i sagen Abadía Retuerta mod KHIM (CUVÉE PALOMAR), præmis 97)«.

30 Retten fandt således, at denne konklusion hverken blev anfægtet ved den urigtige offentliggørelse af den beskyttede oprindelsesbetegnelse »Tokajská/Tokajské/Tokajský vinohradnícka oblasť« i den kvbd-liste, der blev offentliggjort i *Den Europæiske Unionens Tidende* den 31. juli 2009, eller ved vedtagelsen af lov nr. 313/2009.

31 Retten fandt i den forbindelse i den appellerede doms præmis 26 for det første, at en urigtig offentliggørelse i C-udgaven af *Den Europæiske Unions Tidende* som følge af sin informative karakter »ikke rejser tvivl om den beskyttelse, som forordning nr. 1493/1999 giver de geografiske betegnelser, som er tildelt en beskyttelse i medfør af slovakisk lovgivning, herunder betegnelsen »Vinohradnícka oblasť Tokaj«.

32 For det andet anførte Retten i sin doms præmis 28, at lov nr. 313/2009, som ophævede lov nr. 182/2005 og afgørelse nr. 237/2005, og som bestemmer, at det slovakiske vinområde omfatter underdelen »Tokajská vinohradnícka oblasť«, trådte i kraft den 1. september 2009, hvorimod kun lovgivning, der var gældende den 1. august 2009, var relevant for registrering i E-Bacchus-databasen.

33 Endvidere afviste Retten i den appellerede doms præmis 29 og 30 Ungarns argumentation om, at artikel 73, stk. 2, i forordning nr. 607/2009 fandt anvendelse, eftersom denne bestemmelse indebar, at der forelå en produktspecifikation for vinbetegnelserne. Retten fandt, at lov nr. 313/2009 ikke kunne anses for en ændring vedrørende produktspecifikationen for de pågældende betegnelser, eftersom Den Slovakiske Republik på tidspunktet for ændringen af E-Bacchus-databasen, dvs. den 26. februar 2010, ikke havde tilsendt Kommissionen en produktspecifikation vedrørende betegnelsen »Vinohradnícka oblasť Tokaj« eller »Tokajská/Tokajské/Tokajský vinohradnícka oblasť«.

34 Retten afviste ligeledes de øvrige argumenter, som Ungarn havde fremsat til støtte for, at sagen kunne antages til realitetsbehandling.

- 35 Hvad for det første angår argumentet om, at betydningen af E-Bacchus-databasen som oplysningskilde for interesserede tredjeparter skal anes for at skabe retsvirkninger i forhold til sidstnævnte, fandt Retten i den appellerede doms præmis 33, at denne oplysningsfunktion ikke på væsentlig vis kan ændre disse tredjeparters situation, eftersom muligheden for at påberåbe sig de nationale foranstaltninger, hvorved de slovakiske myndigheder har oprettet denne beskyttelse, følger af offentliggørelsen af disse bestemmelser i Den Slovakiske Republiks statstidende og ikke af registreringen i denne database.
- 36 Hvad for det andet angår Ungarns argument om, at den beskyttelse, der er tildelt ved registreringen i E-Bacchus-databasen, ikke er automatisk, eftersom Kommissionen er forpligtet til at kontrollere, at betingelserne for at være begunstiget af denne beskyttelse er opfyldt, fandt Retten i den appellerede doms præmis 34 og 35, at artikel 118s, stk. 4, i forordning nr. 1234/2007 indtil den 31. december 2014 giver Kommissionen beføjelse til på visse betingelser at annullere den automatiske beskyttelse af de betegnelser, der er beskyttet i henhold til forordning nr. 1493/1999, men at denne beføjelse rent faktisk kun kan udøves efter fremlæggelse af det tekniske dossier, der omfatter produktspecifikationen. Den Slovakiske Republik havde på tidspunktet for den anfægtede registrering ikke fremlagt en produktspecifikation for Kommissionen. Kommissionen havde på denne dato således ikke udøvet sin kontrol i henhold til artikel 118s, stk. 4, i forordning nr. 1234/2007, og den var heller ikke forpligtet hertil.
- 37 For så vidt som Ungarn ligeledes gjorde gældende, at princippet om god forvaltningskik forpligtede Kommissionen til at kontrollere, at de oplysninger, som medlemsstaten havde afgivet, var korrekte, aktuelle, autentiske og af passende karakter, fandt Retten, at forpligtelsen, uden at det var nødvendigt at behandle spørgsmålet, om der forelå en sådan forpligtelse, under alle omstændigheder ikke på væsentlig vis kunne ændre de berørte tredjeparters retsstilling.
- 38 Retten fandt ligeledes i den appellerede doms præmis 36, at Ungarns argument om, at indholdet af E-Bacchus-databasen afgjorde indholdet af det tekniske dossier, som i henhold til artikel 118s, stk. 2 og 3, i forordning nr. 1234/2007 skulle indleveres senest den 31. december 2011, skulle afvises. Retten fandt, at indholdet af disse dossierer i henhold til fællesskabslovgivningen afhang af de nationale bestemmelser og ikke af registreringen i E-Bacchus-databasen. Samme tankegang blev anvendt i den appellerede doms præmis 37 vedrørende afvisningen af Ungarns argument om, at registreringen i E-Bacchus-databasen bestemte de obligatoriske angivelser vedrørende mærkningen og præsentationen af produkter, der er omfattet af forordning nr. 1234/2007.

Parternes påstande

- 39 Ungarn har i appelskriftet nedlagt følgende påstande:
- Den appellerede dom ophæves.
 - Der træffes endelig afgørelse i sagen i henhold til artikel 61 i statuten for Den Europæiske Unions Domstol.
 - Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.
- 40 Kommissionen har nedlagt følgende påstande:
- Appellen forkastes.
 - Subsidiært frifindelse
 - Ungarn tilpligtes at betale sagens omkostninger.

41 Den Slovakiske Republik har nedlagt følgende påstande:

- Appellen forkastes.
- Ungarn tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Appellen

42 Til støtte for appellen har Ungarn nærmere bestemt gjort tre anbringender gældende. Det første anbringende vedrører urigtig retsanvendelse foretaget af Retten ved fortolkningen af begrebet »anfægtelig retsakt« i henhold til artikel 263 TEUF. Med sit andet anbringende har Ungarn gjort gældende, at der er sket en tilsidesættelse af ligebehandlingsprincippet. Det tredje anbringende vedrører manglende begrundelse i den appellerede dom.

Det første anbringende

Parternes argumenter

- 43 Med sit første anbringende har Ungarn gjort gældende, at Retten har foretaget urigtig retsanvendelse ved at konkludere, at den anfægtede registrering ikke skabte retsvirkninger. Ungarn har til støtte for dette anbringende i det væsentlige fremsat fire argumenter.
- 44 Ungarn har med sit første anbringende, som det er fremført i appelskriftet og under retsmødet, søgt at godtgøre, at Kommissionen ved at foretage den anfægtede registrering har tildelt en beskyttelse i henhold til artikel 118s i forordning nr. 1234/2007 til en vinbetegnelse, som i henhold til relevant EU-lovgivning den 1. august 2009 ikke kunne anses for omfattet af beskyttelse i national ret. Registreringen af en vinbetegnelse i E-Bacchus-databasen medfører ifølge Ungarn en bekræftelse af eksistensen af en beskyttelse i medfør af den nye ordning i EU-retten, som er indført ved nævnte forordning, som hæver en beskyttelse for vinbetegnelser, der tidligere kun fandtes på nationalt plan, til europæisk niveau. Registreringen i E-Bacchus-databasen er således ikke blot en følge af den automatiske overførsel fra en retlig ordning om beskyttelse af vinbetegnelser til en anden, således som Retten fandt.
- 45 Ungarn har på denne baggrund anført, at E-Bacchus-databasen ikke kan anses for blot at være en liste over vinbetegnelser, der svarer til de kvbd-lister, der blev offentliggjort i C-udgaven af *Den Europæiske Unions Tidende*, og er uden retsvirkninger. Følgelig finder de konklusioner, som Retten drog i sin dom i sagen Abadía Retuerta mod KHIM (CUVÉE PALOMAR), hvorefter de lister, der blev offentliggjort i C-udgaven, kun har informativ karakter, på ingen måde anvendelse på E-Bacchus-databasen.
- 46 Ungarn har for det andet anført, at Kommissionen ved registreringen i E-Bacchus-databasen skal udøve en kontrol af de vinbetegnelser, der skal registreres i nævnte database. Selv om artikel 118s, stk. 4, i forordning nr. 1234/2007 ikke finder anvendelse, er Kommissionen ikke desto mindre forpligtet til at kontrollere, om disse betegnelser er blevet »anerkendt af medlemsstaterne« som oprindelsesbetegnelser eller geografiske betegnelse inden den 1. august 2009.
- 47 For det tredje medfører retsvirkningerne af registreringen i E-Bacchus-databasen ligeledes andre konsekvenser, bl.a. pligt til at forberede en produktspecifikation for de betegnelser, der er registreret i E-Bacchus-databasen, som for de eksisterende betegnelser skulle være fremlagt senest ved udgangen af 2011. Ved mangel herpå skal de pågældende betegnelser fjernes fra nævnte database. Registreringen i denne database har ligeledes konsekvenser vedrørende mærkningen.

- 48 For det fjerde har Ungarn gjort gældende, at Kommissionen som følge af dens rolle, der består i at føre register over beskyttede oprindelsesbetegnelser og beskyttede geografiske betegnelser, og i medfør af principperne om god forvaltningsskik og om loyalt samarbejde og retssikkerhedsprincippet skulle have bemærket Den Slovakiske Republiks vedtagelse af lov nr. 313/2009.
- 49 Kommissionen har for det første gjort gældende, at Ungarns første anbringende er støttet på en urigtig fortolkning af gældende ret. Kommissionen har anført, at vinbetegnelser, der er beskyttet i henhold til artikel 51 og 54 i forordning nr. 1493/1999, i henhold til artikel 118s, stk. 1, i forordning nr. 1234/2007 automatisk er beskyttet i henhold til forordning nr. 1234/2007, uden at det er nødvendigt, at Kommissionen træffer afgørelse i denne henseende.
- 50 Beskyttelsen af disse betegnelser følger således af selve forordningen og ikke af den senere registrering i E-Bacchus-databasen. Eftersom dens funktion er rent informativ, ligesom de lister, der blev offentliggjort i C-udgaven af *Den Europæiske Unions Tidende*, kan registreringen i E-Bacchus-databasen ikke ændre tredjeparters retsstilling, og Retten har ikke foretaget urigtig retsanvendelse ved at anvende sin dom i sagen Abadía Retuerta mod KHIM (CUVÉE PALOMAR) på den foreliggende sag. De manglende retsvirkninger ved den anfægtede registrering underbygges endvidere af den omstændighed, at beskyttelsen på EU-plan tildeles midlertidigt og skal ophøre, hvis produktbeskrivelsen ikke fremlægges inden udgangen af 2011.
- 51 Kommissionen har ligeledes afvist Ungarns argumenter om Kommissionens kontrolbeføjelser og lagt vægt på, at registreringen af allerede beskyttede vinbetegnelser er automatisk, og at der mangler en procedure på europæisk niveau. Kommissionen har i den forbindelse fremhævet, at den i henhold til artikel 73 i forordning nr. 607/2009 skal registrere alle nye oprindelsesbetegnelser eller nye geografiske betegnelser, »der anerkendes af medlemsstaterne« inden den 1. august 2009. Eftersom Den Slovakiske Republik på tidspunktet for den anfægtede registrering endnu ikke havde fremlagt produktspecifikationen for Kommissionen, udøvede den ingen kontrolbeføjelser i henhold til artikel 118s, stk. 4, i forordning nr. 1234/2007 og var heller ikke forpligtet hertil.
- 52 Endelig har Kommissionen bestridt Ungarns argumenter vedrørende virkningen af registreringen i E-Bacchus-databasen på produktspecifikationerne og mærkningen, idet den har gjort gældende, at Ungarn herved i virkeligheden forsøger at opnå en ny undersøgelse for Domstolen af de anbringender, der blev fremført for første instans.
- 53 Den Slovakiske Republik har i lighed med Kommissionen gjort gældende, at det første anbringende er ugrundet. Den har i den forbindelse gjort gældende, at registreringen af eksisterende vinbetegnelser i E-Bacchus-databasen ikke skabte retsvirkninger og dermed ikke var en anfægtelig retsakt i henhold til artikel 263 TEUF. Den Slovakiske Republik har til støtte for denne konklusion påberåbt sig den tidligere lovgivning, som efter dens opfattelse allerede fastsatte en beskyttelse af vinbetegnelserne på EU-plan.

Domstolens bemærkninger

- 54 Det fremgår af fast retspraksis, at enhver af EU-institutionerne udstedt bestemmelse – uanset form – som tilsigter at have bindende retsvirkninger, udgør en anfægtelig retsakt i artikel 263 TEUF's forstand (jf. bl.a. dom af 2.3.1994, sag C-316/91, Parlamentet mod Rådet, Sml. I, s. 625, præmis 8, af 24.11.2005, forenede sager C-138/03, C-324/03 og C-431/03, Italien mod Kommissionen, Sml. I, s. 10043, præmis 32, og af 13.10.2011, forenede sager C-463/10 P og C-475/10 P, Deutsche Post og Tyskland mod Kommissionen, Sml. I, s. 9639, præmis 36).
- 55 Disse bindende retsvirkninger af en retsakt skal vurderes ud fra objektive kriterier, såsom denne retsakts indhold (jf. i denne retning bl.a. dom af 11.11.1981, sag 60/81, IBM mod Kommissionen, Sml. s. 2639, præmis 9, og af 20.3.1997, sag C-57/95, Frankrig mod Kommissionen, Sml. I, s. 1627,

- præmis 9), i givet fald under hensyn til sammenhængen for dens vedtagelse (jf. i denne retning bl.a. kendelse af 13.6.1991, sag C-50/90, Sunzest mod Kommissionen, Sml. I, s. 2917, præmis 13, og dom af 26.1.2010, sag C-362/08 P, Internationaler Hilfsfonds mod Kommissionen, Sml. I, s. 669, præmis 58) samt til den udstedende institutions beføjelser (jf. i denne retning bl.a. dom af 1.12.2005, sag C-301/03, Italien mod Kommissionen, Sml. I, s. 10217, præmis 28).
- 56 Hvad for det første angår den anfægtede registrerings indhold står det fast, at Kommissionen den 26. februar 2010 ændrede oplysningerne i E-Bacchus-databasen ved at erstatte den beskyttede oprindelsesbetegnelse »Tokajská/Tokajské/Tokajský vinohradnícka oblast'« med »«Vinohradnícka oblast' Tokaj» uden at ændre henvisningen til den relevante nationale lov, nemlig afgørelse nr. 237/2005, og idet den opretholdt den 1. august 2009 som referencedato. Det følger således af indholdet af den anfægtede registrering, som anfører såvel den slovakiske lov som referencedatoen, at overgangsordningen for beskyttelse af oprindelsesbetegnelser, som den var indført ved artikel 118s i forordning nr. 1234/2007, er støttet på vinbetegnelser, som de var anerkendt i national lovgivning på daværende tidspunkt.
- 57 Hvad for det andet angår den sammenhæng, hvori den anfægtede registrering skete, følger det af 36. betragtning til forordning nr. 479/2008, at formålet med overgangsordningen er at undtage eksisterende oprindelsesbetegnelser og geografiske betegnelser i Unionen fra den nye behandlingsprocedure samt at begrænse mulighederne for deres annullering af hensyn til retssikkerheden.
- 58 Det følger heraf, at den overgangsordning, der er fastsat i artikel 118s i forordning nr. 1234/2007, er blevet indført for af hensyn til retssikkerheden at opretholde beskyttelsen af de oprindelsesbetegnelser, der allerede før den 1. august 2009 var beskyttet i national ret og følgelig i medfør af forordning nr. 1493/1999 på EU-plan. Affattelsen af artikel 118s, stk. 1, i forordning nr. 1234/2007 bekræfter dette formål ved at bestemme, at disse vinbetegnelser »beskyttes automatisk i henhold til denne forordning«. Følgelig konkluderede Retten i den appellerede doms præmis 21 med føje, at beskyttelsen af eksisterende vinbetegnelser var automatisk.
- 59 Hvad for det tredje angår de beføjelser, som Kommissionen har ved den anfægtede registrering, er det korrekt, at denne institution, selv om beskyttelsen af de eksisterende vinbetegnelser er automatisk, indtil den 31. december 2014 og i henhold til artikel 118s, stk. 4, andet afsnit, i forordning nr. 1234/2007 kan annullere den automatiske beskyttelse, der er indrømmet vinbetegnelser i medfør af denne artikels stk. 1.
- 60 Den anfægtede registrering udgør imidlertid ikke en sådan annullering. Som det fremgår af artikel 71, stk. 2, i forordning nr. 607/2009, og som Ungarn har anerkendt i sit appelskrift, kan Kommissionen nemlig først udøve disse beføjelser efter medlemsstaternes oversendelse af tekniske dossierer, der indeholder produktspecifikationer, og nationale afgørelser om godkendelse i overensstemmelse med artikel 118s, stk. 2, i forordning nr. 1234/2007.
- 61 Retten fastslog i den forbindelse i den appellerede doms præmis 34, at Den Slovakiske Republik på tidspunktet for den anfægtede registrering ikke havde fremlagt det tekniske dossier for Kommissionen, hvilket i øvrigt ikke anfægtes som led i appellen. Retten fandt således med føje i denne præmis 34, at Kommissionen, før disse dokumenter blev tilsendt denne, hverken var forpligtet til eller havde ret til at udøve en kontrol af de vinbetegnelser, der allerede var beskyttet i henhold til artikel 118s i forordning nr. 1234/2007.
- 62 Denne konklusion drages ikke i tvivl af den omstændighed, at Kommissionen den 26. februar 2010 og på begæring af den slovakiske regering ændrede registreringen i E-Bacchus-databasen ved at erstatte den beskyttede oprindelsesbetegnelse »Tokajská/Tokajské/Tokajský vinohradnícka oblast'« med »«Vinohradnícka oblast' Tokaj». Denne ændring var nemlig ikke støttet på Kommissionens kontrol eller vurdering, men på artikel 73, stk. 1, i forordning nr. 607/2009, som udvider den automatiske

beskyttelse knæsat i artikel 118s i forordning nr. 1234/2007 til de vinbetegnelser, der rent faktisk var beskyttet i henhold til national ret den 1. august 2009 og dermed i henhold til forordning nr. 1493/1999, som ikke fremgår af den seneste kvbd-liste, der er offentliggjort i C-udgaven af *Den Europæiske Unions Tidende*.

- 63 Det fremgår af ovenstående betragtning, at registreringen i E-Bacchus-databasen, som Kommissionen foretog i medfør af artikel 73, stk. 1, i forordning nr. 607/2009 hvad angår vinbetegnelser, som medlemsstaterne har anerkendt som oprindelsesbetegnelser eller geografiske betegnelser frem til den 1. august 2009, og som Kommissionen ikke har offentliggjort i henhold til artikel 54, stk. 5, i forordning nr. 1493/1999, ikke påvirker den automatiske beskyttelse, som disse vinbetegnelser nyder på EU-plan. Kommissionen har nemlig hverken beføjelser til at tildele beskyttelse eller til at beslutte den vinbetegnelse, som skal registreres i E-Bacchus-databasen i medfør af nævnte artikel 73, stk. 1. Der skal således ikke sondres mellem virkningerne af optegnelsen på de kvbd-liste, der blev offentliggjort i C-udgaven af *Den Europæiske Unions Tidende*, og virkningerne af registreringen i E-Bacchus-databasen.
- 64 Retten fandt således med føje i den appellerede doms præmis 21 og 23, at registreringen i E-Bacchus-databasen ikke er obligatorisk, for at disse vinbetegnelser er beskyttet på EU-plan, idet de pågældende vinbetegnelser automatisk er beskyttet i henhold til forordning nr. 1234/2007, med senere ændringer, uden at denne beskyttelse afhænger af deres registrering i nævnte database.
- 65 Eftersom den anfægtede registrering ikke opfylder de krav, der er fastsat i den retspraksis, der er omtalt i nærværende doms præmis 54, har Retten ikke foretaget urigtig retsanvendelse ved at konkludere, at denne registrering ikke udgør en anfægtelig retsakt.
- 66 Denne konklusion svækkes på ingen måde af de af Ungarns argumenter, der er omtalt i nærværende doms præmis 47 og 48.
- 67 Det skal i den forbindelse fremhæves, at Ungarn har anset såvel virkningerne på mærkningen og på indholdet af produktspecifikationen som Kommissionens forpligtelse til at fremhæve vedtagelsen af den nye slovakiske lov for nødvendige følger af de bindende retsvirkninger, der skulle anerkendes ved registreringen i E-Bacchus-databasen. Disse argumenter anfægter på ingen måde Rettens konklusion i den appellerede doms præmis 38, hvorefter den anfægtede registrering ikke skabte retsvirkninger, og er dermed i henhold til faste retspraksis irrelevante (jf. dom af 12.7.2001, forenede sager C-302/99 P og C-308/99 P, Kommissionen og Frankrig mod TF1, Sml. I, s. 5603, præmis 26 og 29, og af 28.6.2005, forenede sager C-189/02 P, C-202/02 P, C-205/02 P – C-208/02 P og C-213/02 P, Dansk Rørindustri m.fl. mod Kommissionen, Sml. I, s. 5425, præmis 148).
- 68 Det følger af det ovenstående, at Ungarns første anbringende skal forkastes.

Det andet anbringende

Parternes argumenter

- 69 Ungarn har med sit andet anbringende gjort gældende, at Retten, eftersom den fandt, at den anfægtede registrering ikke udgjorde en »anfægtelig retsakt« i henhold til artikel 263 TEUF, tilsidesatte ligebehandlingsprincippet, idet den behandlede alle registreringer af denne art anderledes end de nye registreringer, som ifølge Ungarn kunne gøres til genstand for et annullationssøgsmål i henhold til artikel 263 TEUF.
- 70 Ungarn har fremhævet, at E-Bacchus-databasen er det eneste register. Denne medlemsstat har således anset det for urigtigt at finde, at kun registreringerne vedrørende de nye betegnelser har restvirkninger. På trods af forskellene mellem de to retsordninger, der regulerer tildelingen af beskyttelse til

vinbetegnelserne, skal de berørte kunne anfægte enhver foranstaltning truffet af institutionerne, hvorved beskyttelsen af vinbetegnelserne, som er indrømmet i national ret, overføres til beskyttelse i henhold til EU-retten.

- 71 Ifølge Kommissionen henhører de vinbetegnelser, der aktuelt er beskyttet, og de nye betegnelser under forskellige retlige og faktiske situationer og kan således ikke sammenlignes. Kommissionen har under retsmødet ligeledes fremhævet, at det som led i den nye vindyrkningsordning i Unionen tilkommer den at træffe endelig afgørelse om indrømmelse af beskyttelse til en vinbetegnelse.
- 72 Den Slovakiske Republik har anført, at forskellene i retsvirkningerne af registreringen i E-Bacchus-databasen mellem eksisterende vinbetegnelser og nye betegnelser er berettigede og ikke udgør en tilsidesættelse af ligebehandlingsprincippet. Dette ville imidlertid være tilfældet ved identisk behandling af registreringerne af de eksisterende vinbetegnelser og de nye vinbetegnelser, idet dette tilfælde ikke ville tage hensyn til de objektive forskelle mellem de to situationer.

Domstolens bemærkninger

- 73 Det almindelige ligebehandlingsprincip, som er et af EU-rettens grundlæggende principper, indebærer, at ensartede situationer ikke må behandles forskelligt, og forskellige situationer ikke behandles ens, medmindre en sådan behandling er objektivt begrundet (jf. bl.a. dom af 9.9.2004, sag C-304/01, Spanien mod Kommissionen, Sml. I, s. 7655, præmis 31, og af 3.3.2005, sag C-283/02, Italien mod Kommissionen, præmis 79).
- 74 Som det fremgår af femte betragtning til forordning nr. 479/2008, er EU-ordningen for vinsektoren ændret gennemgribende ved denne forordning med henblik på at nå de mål, der bl.a. er forbundet med vinkvaliteten. Med henblik herpå underkaster den nye beskyttelsesordning alle begæringer om beskyttelse af en vinbetegnelse en grundig kontrol, som udføres i to etaper, nemlig på nationalt plan og derefter på EU-plan, i overensstemmelse med artikel 118e-118i i forordning nr. 1234/2007, uden at den i den henseende anerkendes automatisk virkning, idet Kommissionen har en egentlig beslutningskompetence i henhold til artikel 118i, som giver den mulighed for enten at beskytte eller afvise oprindelsesbetegnelsen eller den geografiske betegnelse, alt efter om de betingelser, der er fastsat ved denne forordning, er opfyldt.
- 75 Eftersom den retlige sammenhæng og Kommissionens beføjelser i forbindelse med registreringen i E-Bacchus-databasen i medfør af de to ordninger til beskyttelse af vinbetegnelser, som de er iværksat af EU-lovgiver, ikke kan sammenlignes, kan Ungarns argument om Rettens tilsidesættelse af ligebehandlingsprincippet ikke tages til følge.
- 76 Det andet anbringende skal således forkastes som ugrundet.

Det tredje anbringende

Parternes argumenter

- 77 Med sit tredje anbringende har Ungarn gjort gældende, at Retten har behæftet sin dom med en begrundelsesmangel, idet den ikke har besvaret de argumenter, Ungarn har fremsat i sin stævning og under retsmødet. Dette anbringende består af to led.
- 78 Med det tredje anbringendes første led har Ungarn foreholdt Retten, at den ikke besvarede medlemsstatens argument om, at den afgørende dato for at afgøre, om der foreligger en beskyttet betegnelse i en medlemsstat i henhold til artikel 118s i forordning nr. 1234/2007, er datoen for offentliggørelse af den nationale lovgivning i denne medlemsstats statstidende, og ikke den dato, hvor

denne lovgivning trådte i kraft. Retten anførte nemlig i den appellerede doms præmis 28 alene, at den omstændighed, at lov nr. 313/2009 blev vedtaget den 30. juni 2009, ikke var relevant, eftersom den endnu ikke var trådt i kraft den 1. august 2009, uden at Retten gav en begrundelse for valget af den ene dato frem for den anden.

- 79 Med sit tredje anbringendes andet led har Ungarn gjort gældende, at Retten i den appellerede doms præmis 30 ikke gav en tilstrækkelig begrundelse for konklusionen om, at lov nr. 313/2009 ikke kunne anses for en ændring vedrørende produktspecifikationen i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i artikel 73, stk. 2, i forordning nr. 607/2009. Retten besvarede således ikke Ungarns argumentation om, at en ændring af en lov eller af reglerne vedrørende de forhold, der skal anføres i produktspecifikationen, i de medlemsstater, hvor oprettelsen af en produktspecifikation ikke var obligatorisk før de nye EU-regler, kan udgøre en ændring som den i artikel 73, stk. 2, i forordning nr. 607/2009 omhandlede.
- 80 Kommissionen har gjort gældende, at Ungarns tredje anbringende i sit hele anfægter uforholdsmæssige begrundelser i den appellerede dom og således er irrelevant.
- 81 Den Slovakiske Republik har gjort gældende, at det tredje anbringendes første led skal afvises, eftersom Ungarn ikke påberåbte sig argumentet om datoen for offentliggørelse af den nationale lovgivning for Retten, da Ungarn udelukkende fremførte sine argumenter i forhold til datoen for vedtagelse eller ikrafttrædelse af den nationale lovgivning. Under alle omstændigheder er første led ligesom dette anbringendes andet led, som endvidere er overflødig, ugrundet.

Domstolens bemærkninger

- 82 Ifølge fast retspraksis kan klagepunkter rettet mod uforholdsmæssige begrundelser i en afgørelse for Retten ikke medføre ophævelse af afgørelsen og er derfor irrelevante (dommen i sagen Dansk Rørindustri m.fl. mod Kommissionen, præmis 148, og kendelse af 23.2.2006, sag C-171/05 P, Piau mod Kommissionen, præmis 86).
- 83 I nærværende sag har Ungarn selv konstateret, at Retten ikke var forpligtet til at behandle spørgsmålet om, hvorvidt den nationale lovgivning, der var påkrævet for at blive registreret i E-Bacchus-databasen, skulle være offentliggjort eller træde i kraft inden fristens udløb, eller om artikel 73, stk. 2, i forordning nr. 607/2009 fandt anvendelse, idet Retten i den appellerede doms præmis 19 fandt, at den anfægtede registrering ikke kunne skabe retsvirkninger.
- 84 Eftersom det tredje anbringendes led begge er rettet mod uforholdsmæssige begrundelser i den appellerede dom, skal dette anbringende i sit hele erklæres irrelevant.
- 85 Eftersom ingen af Ungarns anbringender kan tiltrædes, skal appellen forkastes i sin helhed.

Sagens omkostninger

- 86 I henhold til artikel 184, stk. 2, i Domstolens procesreglement træffer Domstolen afgørelse om sagens omkostninger, når en appel ikke tages til følge. I henhold til procesreglementets artikel 138, stk. 1, der i medfør af samme reglements artikel 184, stk. 1, finder anvendelse i appelsager, pålægges det den tabende part at betale sagens omkostninger, hvis der er nedlagt påstand herom. Da Kommissionen har nedlagt påstand om, at Ungarn tilpligtes at betale sagens omkostninger, og Ungarn har tabt sagen, bør det pålægges denne medlemsstat at betale sagens omkostninger.
- 87 Procesreglementets artikel 140, stk. 1, der i medfør af artikel 184, stk. 1, også finder anvendelse i appelsager, bestemmer, at medlemsstater, der er indtrådt i en sag, bærer deres egne omkostninger. Følgelig bærer Den Slovakiske Republik sine egne omkostninger.

På grundlag af disse præmisser udtaler og bestemmer Domstolen (Tredje Afdeling):

- 1) **Appellen forkastes.**
- 2) **Ungarn betaler sagens omkostninger.**
- 3) **Den Slovakiske Republik bærer sine egne omkostninger.**

Underskrifter